

„VAKSZÖVEG” AZ OLVASÓ SZEMSZÖGÉBŐL
(kapcsolódva a főszerkesztő február 4-i írásához)

A magamfajta egyszerű (és nem kampány-) polgár a választások óta sok minden tört a fejt, ezért szükségét érzi, hogy kapcsolódjak a főszerkesztő fenti írásához.

Be kell vallanom, hogy nem örültem a választások végeredményének, de mint vérbeli liberális azzal győzködtem magam, hogy a demokráciában így van ez rendjén, és még azt is gondoltam, hogy mutassák hát meg a fiatalok, mit tudnak.

Azt vártam tőlük, hogy elegánsak lesznek, erkölcsösek, a korrupciót nemcsak a kampányigéretnek szintjén, hanem valóban igyekezni fognak a lehető legnagyobb mértékben csökkenteni, illetve visszaszorítani.

Azt vártam, hogy valódi párbeszédet kezdenek a társadalommal, hogy szívesen építkeznek az előző kormány gazdasági eredményeire, beismerve, hogy – a kampányban elhangzottakkal szemben – az ország nincs kétségbeesztő helyzetben. Azt vártam, hogy egyes témák avatott szakembereit – tekintet nélkül párttárlásukra – megtartják munkahelyükön. Azt vártam, hogy március 15-én, október 23-án és augusztus 20-án országos közös ünnepségeket rendeznek.

Azt hittem, tudják: fiatalságuk, szakértelmük feljogosítja őket a nagyvonalúságra, az okos és emberséges hangnemre, a bizalom minél mélyebb megalapozására.

Szomorúan kell megállapítanom, hogy mindebben mélységesen csalódtam. Nincs szándékomban az oly sokszor lerágott „simperger”. (Eörsi István) csontokat újból megcsócsálni, de kikivánczolok, hogy mindazon túl, ami eddig ezekben az ügyekben elhangzott, hogyan lehetséges, hogy Járai Zsigmond – akiről tudom, egykori eszményképe az egy dollárért dolgozó Lee Iacocca volt – olyasvalakit nevez ki az APEH élére, aki esetleg érintett különös gazdasági ügyekben. És még akkor sem szólal meg, amikor utóbbi az amúgy is vitatott APEH-kommandó vezetőjéül egy fura madarat nevez ki, aki szintén érintett... és aki ráadásul egy egész országot (benne miniszterét is) komplett hülyének nézve válaszolt a neki feltett riporteri kérdésekre, amelyek az ékszervasárlási ügyet firtatták.

Arra is sokszor gondolok, hogy a vizsgáival küszködő sportminiszter miért hallgat most, amikor a korrupciógyanus ügyek kapcsán újból elő kellene vennie a Tocsik-témában oly vehemensen – és eredményesen – forgatott lángpallosát.

Meg még arra is gondolok, hogy mitől ilyen magabiztos Simicska úr. Mit tudhat a miniszterelnökről és a kormány néhány más tagjáról, ha megengedi magának mindazt, amit megenged? És mit kezdjen az ember Gansperger úr ama (ma már okafogyott) intézkedésével, hogy bizonyos légügyi dinasztia leszármazottját azért nevezi ki a Malév igazgatótanácsába, hogy ott a kormánynak megfelelő képviselője legyen? Hogyhogya nem jut a miniszterelnök eszébe, hogy Tony Blair pillanatokat alatt elfogadta kedvenc minisztere lemondását, amikor arra egy halványka korrupciós ügy árnyéka vetült?

Én nem drukkolok a kormányváltásért. Félttem az országot, és nemcsak a kampánypolgárokat, hanem mindnyájunkat attól, ami felé mostanában megyünk. Illetve ami felé kormányoznak bennünket.

Vannak olyan intim női ruhadarabok (bugyi), amelyek derekát beleszővött gumipánt tartja. Ha ezen a részen egy szál kilóg, a holmit el lehet dobni, mert amint valaki meghúzza (hogy letépje), akkor bizony a holmi leesik. Ez a kép mostanában sokszor eszembe jut. Ezekben az ügyekben is van valahol egy ilyen szál...

Végül még azon is sokat gondolkodom, hogy ha a fentiekben fennakadok, akkor én most szellemi polgárháborút vívok a kormány ellen? (Vagy egyszerűen csak undorodom, és szomorú vagyok.)

Lang Magda
Lang Magda

Nagy József
szerkesztő úr
168 Óra
Budapest

Tisztelt Szerkesztő Úr!

Megkaptam és köszönöm a tiszteletpéldányt. Az interjú valóban kifejezi a lényegét.

Mellékelek egy olvasói levelet. Örülnék, ha a lap közölné.

Minden jót kívánok!
1999. február 4.

Nagy József

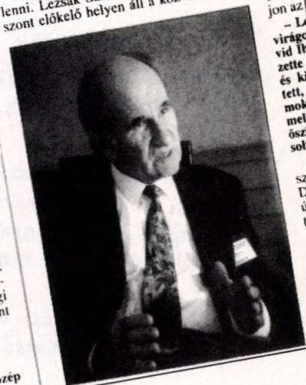
dokumentum-összeállítások többsége tisztázásra, egyensúlyra, tárgyilagosságra törekszik. Az előbbi ellenézzel és keserűséggel tölt el. Az utóbbit becsülöm és hasznosnak tartom.

De kik is kezelik azokat a sorozatvetőket? Biztos, hogy nem az egész jobbközép és balközép tábor ásta-ássa be magát lövészárkokban. Maradva a hasonlatkörnél – a lövöldözést azok tartósítják, akik csak a lövöldözésben érhetnek el sikert. Erkölcsileg ez öncélúságra vall. Politikailag viszont az

**...vel, SZÉKELYHIDI ÁGOSTON-
edményhirdetés után beszélgetett**

...re?
...változásnak. Idén már biztos lehetett venni, hogy a jövő évben a legelső vezetői is leváltja a jelenlegi vezetőket. Ma reggel pedig érezni lehetett, hogy a Magyar Demokrata Fórum átalakítására. A természetesen arra, hogy 2002-ben önálló pártként jussanak a választási kudarccal szembe. A következő évben a Fidesz vezetői egy közös, nagy, jobbközép...

– Tisztaban vagyunk a veszéllyel. Ha nem vigyázunk, és integrálódunk Orbán Viktor pártjába.
– Dávid Irbolya, az új elnök már fél éve minisztere a kormányban.
– Az új stílushoz új arc kell. Olyan személy, aki képviseli a közvéleményt, a közvélemény-kutatók is ezt tartják a legfontosabbnak.
– A virágok...
– A szavazók...
– F...
– sz...
– meg...
– az...
– aki...

Tisztelt Szerkesztőség!

Ma jelent meg a lapban a velem készített interjú. Sokat próbált ötvenhatos barátom nyomban felhívott: „Talán nem kellett volna közösködnöd velük. Más se csinálnak, csak a nemzeti oldalra lövöldöznek.” Így válaszoltam: Elég gyakran szólaltatják meg a nemzeti oldalt. Tekintsd ezt fegyverszüneti hajlandóságnak. Erdemes élnünk vele.

Lövöldözés? Fegyverszünet? Nemzeti oldal? Nem nemzeti oldal? Ennyivel, ezzel a szókésszettel jellemezhetjük a jobbközép politikai és egy balközép szellemi műhely viszonyát? Minden érintett szégyellhetné, ha így volna. Belső beszélgetésekben a minősítés jószíverrel mégis ezekre és hasonló szóváltozatokra épül. Nemcsak ott. Rendszeresen olvasom a 168 Órát. Tapasztalhatom, hogy vezércikkeitől valóban nem idegen a lövöldözés. Olykor szinte érzékelhető, ahogy a sorozatvető a „mi” táborunkból az „ő” táborukra irányul. Meggyőződhettem azonban arról is, hogy az interjúk, a riportok és a

a következő kötetek, hogy hamis általánosítással, alaptalan összemosással, túrhetetlen kollektív megbélyegzéssel fedi el az irányzatok igazi tartalmát. Ezen a ponton az ügyet a közérdek mérlegére kell helyeznünk. Az öncélú lövöldözés a politikai alternatívák hiteles megismerésében és érdemi összehasonlításában akadályozza az érdeklődő közvéleményt.

Megjegyzéseim a 168 Órához fűződnek, de nemcsak rá vonatkoznak. A 168 Óra balközép liberális szellemiséget képvisel, magam a jobbközép nemzeti konzervatívizmus híve vagyok. Ez a levél és a közlése tehát akár a közérdekű párbeszéd példájául is szolgál – a kölcsönös lövöldözés ellenében.

Üdvözlettel:
Székelyhidi Ágoston

Tisztelt Szerkesztőség!

A közszolgálati tv-ből tanultam, elsősorban magas állami rangú személyiségektől, hogy megilleti a volt minisztereket a korábbi beosztásuknak megfelelő megszólítás. Így: Kupa Mihály miniszter úr, Boross Péter miniszterelnök úr. Vajon ez a megtisztelő, a szokásjog és protokoll által elfogadottan alkalmazott titulus Lotz Károlyra, Keleti Györgyre, Kuncze Gáborra is érvényes? Netán „a Gyulára” is?

Méltányos lenne, ha a másik táborra is ugyanazt a mércét alkalmazhatnánk.

Attól nem rendülne meg az ország jó értelemben vett polgárosodása, s még csak díszvendégnek sem kéne meghívni őket a következő Apór-bálra.

Erősen gyanítom: ezek az urak nem tudnak se táncrendbe feliratkozni, se szupét táncolni.

Salamon Margit
Nagykanizsa

APRÓHIRDETÉS

OKTATÁS

PSZICHODRÁMA önismereti csoport indul. 216-4126

SZOLGÁLTATÁS

ÉJJEL-NAPPALI FOGORVOSI ÜGYELET 1136 Budapest, Bulcsú u. 23/b. Telefon: 349-0756, 359-5392

HIRDETÉSFELVÉTEL:
CégHír 2000 Kft.,
1085 Budapest, Blaha Lujza tér 3.
Tel./fax: 338-3723

JAM RADIO

Veszprém ■ Fm 90.6
Balaton ■ Fm 91.8
Ajka ■ Fm 88.8

RADIO JAM
8200 Veszprém, Zrínyi u. 3.
Tel./fax: 88/425-056